

I

(Rezolucje, zalecenia i Opinie)

ZALECENIA

EUROPEJSKA RADA DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO

ZALECENIE EUROPEJSKIEJ RADY DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO

z dnia 25 maja 2020 r.

w sprawie ryzyka płynności wynikającego z wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego

(ERRS/2020/6)

(2020/C 238/01)

RADA GENERALNA EUROPEJSKIEJ RADY DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ⁽¹⁾, w szczególności art. 3 ust. 2 lit. b), d) i f) oraz art. 16–18,

uwzględniając decyzję Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2011/1 z dnia 20 stycznia 2011 r. ustanawiającą regulamin Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ⁽²⁾, w szczególności art. 15 ust. 3 lit. e) oraz art. 18–20,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozliczanie centralne i wymiana depozytów zabezpieczających w odniesieniu do transakcji nierozliczanych centralnie istotnie przyczyniają się do utrzymywania stabilności finansowej, w szczególności w kontekście zarządzania ryzykiem kontrahenta. Zwiększone centralne rozliczanie instrumentów pochodnych i zabezpieczanie pozycji instrumentów pochodnych nierozliczanych centralnie znacznie wzmocniło odporność rynków instrumentów pochodnych od czasu kryzysu finansowego z 2008 r. Reformy te – kierowane przez Radę Stabilności Finansowej na podstawie porozumień osiągniętych na szczycie grupy G-20 – przyczyniły się do tego, że niedawny wstrząs na rynku nie wywołał powszechnego zaniepokojenia w związku z ryzykiem kredytowym kontrahenta. Rozliczanie centralne w maksymalnym stopniu zapewnia również możliwość kompensowania, a tym samym oszczędność płynności, w tym w odniesieniu do płatności z tytułu zmiennego depozytu zabezpieczającego, które mechanicznie odzwierciedlają zmiany cen rynkowych.
- (2) Wstrząsy na rynku, takie jak gwałtowne spadki cen aktywów i wysoka zmienność, przekładają się na wzrost zmiennych depozytów zabezpieczających i mogą również prowadzić do wzrostu w odniesieniu do wezwań do uzupełnienia początkowego depozytu zabezpieczającego w stosunku do pozycji pieniężnych papierów wartościowych, towarów lub instrumentów pochodnych. Depozyty zabezpieczające mają podstawowe znaczenie dla sposobu, w jaki kontrahent centralny zarządza ryzykiem kredytowym kontrahenta, stanowią integralną część zarządzania ryzykiem i wspierają odporność systemową.
- (3) Takie warunki rynkowe mogą mieć poważne konsekwencje dla zarządzania płynnością uczestników rynku, dla ich potrzeb w zakresie finansowania, a nawet – w przypadku gdy deficyt płynności prowadzi do systematycznej wyprzedazy aktywów – dla ich wypłacalności.
- (4) Ostatecznie efekty zewnętrzne wywołane istotnymi zmianami rynkowymi oraz będące ich następstwem wezwania do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego mogą zagrozić stabilności systemu finansowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 58 z 24.2.2011, s. 4.

- (5) Wybuch pandemii COVID-19 oraz niedawne gwałtowne zwiększenie zmienności cen ropy naftowej doprowadziły między innymi do wzrostu w odniesieniu do wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego na rynkach rozliczanych centralnie i na rynkach nierozliczanych centralnie. Od połowy lutego 2020 r. początkowe depozyty zabezpieczające wzrosły – bardziej w przypadku instrumentów pochodnych notowanych na rynku regulowanym niż w przypadku instrumentów pochodnych będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym – w następstwie wyższych wolumenów transakcji oraz jako odpowiedź modelu depozytu zabezpieczającego na potencjalnie wyższe przyszłe straty związane z większą zmiennością rynkową. Ponadto, w związku ze zmianami rynkowymi, CPP wystosowywali śróddzienne wezwania do uzupełnienia zmiennego depozytu zabezpieczającego w wysokich kwotach i takie kwoty pobierali, przy czym odpowiedni zwrot często miał miejsce dopiero następnego dnia rano, co prowadziło do tymczasowego zatrzymania płynności na rachunkach CCP. Od tego czasu w marcu odnotowano znaczny wzrost płatności i przyjmowania codziennego zmiennego depozytu zabezpieczającego dla portfeli dwustronnych.
- (6) Wielu członków rozliczających odnotowało szczególnie wyraźny wzrost początkowych depozytów zabezpieczających, a niektórzy członkowie rozliczający mogli doświadczyć zwiększonych ograniczeń płynności. U żadnego CCP mającego siedzibę w Unii nie doszło jednak do niewykonania zobowiązania. Wezwania do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego mogą mieć istotny wpływ na podmioty niebędące bankami w związku z rozliczaniem transakcji klientowskich lub w przypadku transakcji nierozliczanych centralnie, ze względu na ograniczenie płynności. Przyszła zdolność uczestników rynku do realizowania wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego będzie zależała od przyszłych poziomów zmienności oraz ich dalszej odporności w zakresie zarządzania płynnością.
- (7) Ogólnie rzecz biorąc, koncentracja na poziomie CCP i członków rozliczających oraz wzajemnych powiązaniach między CCP za pośrednictwem członków rozliczających, dostawców płynności, powierników lub kontrahentów inwestycyjnych może również prowadzić do wzrostu ryzyka płynności.
- (8) Standardy techniczne i wytyczne dotyczące przeciwdziałania procykliczności (środki przeciwdziałające procykliczności w zakresie depozytów zabezpieczających) wprowadzone zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽³⁾ mają na celu ograniczenie ryzyka procykliczności w odniesieniu do depozytów zabezpieczających CCP. Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 153/2013 ⁽⁴⁾ zawiera szczegółowe wymogi dotyczące procykliczności depozytów zabezpieczających i zabezpieczeń, których właściwe organy krajowe mają obowiązek przestrzegać. Zmiany do rozporządzenia EMIR wprowadzone rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/834 (tzw. „EMIR Refit”) ⁽⁵⁾ zwiększają przejrzystość ustalania depozytów zabezpieczających między CCP a członkami rozliczającymi, jednak ten sam poziom przejrzystości nie jest rozszerzony na relacje między członkami rozliczającymi a ich klientami.
- (9) Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) jest odpowiedzialna za sprawowanie nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym w Unii. Wykonując swój mandat, ERRS powinna przyczynić się do zapobiegania ryzyku systemowemu i do łagodzenia jego skutków, w tym związanych z płynnością. Wykonując swoje zadanie, ERRS ocenia ryzyko dla systemu finansowego, które może wynikać z wysokiego poziomu wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego, i proponuje sposoby na złagodzenie tego ryzyka.
- (10) ERRS jest świadoma korzyści dla całego systemu finansowego związanych z oszczędnością płynności w związku z kompensowaniem wielostronnym zapewnianym przez rozliczanie centralne; ERRS docenia również korzyści systemowe rozliczania centralnego jako środka o zasadniczym znaczeniu dla wzmocnienia stabilności finansowej w związku z zapewnieniem i rozwojem skutecznych praktyk w zakresie zarządzania ryzykiem w odniesieniu do ryzyka kredytowego i ryzyka płynności.
- (11) ERRS dostrzega również, że działania polityczne dotyczące depozytów zabezpieczających nie mogą osłabiać ochrony przed ryzykiem kredytowym kontrahenta. Kontrahenci, w tym członkowie rozliczający CCP i ich klienci, powinni zapewnić utrzymanie wystarczającej płynności, aby terminowo wywiązywać się z obowiązków wynikających z wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego. Z punktu widzenia stabilności finansowej korzystne jest jednak także zapewnienie, aby decyzje CCP dotyczące zarządzania ryzykiem nie wiązały się z niepotrzebnym obciążeniem członków rozliczających, klientów członków rozliczających i innych kontrahentów ze względu na nadmierne cechy procykliczne, a tym samym niezamierzone tworzenie napięć w płynności, które mogłyby przekształcić się w problemy z wypłacalnością. W odpowiedzi na te aktualne zalecenia ERRS oczekuje zapewnienia przez CCP dalszego utrzymania odpowiedniego zarządzania ryzykiem i odpowiedniej odporności oraz dalszej ochrony uczestników rynku przed stratami wynikającymi z niewykonania zobowiązań.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 153/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów obowiązujących kontrahentów centralnych (Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 41).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/834 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do obowiązku rozliczania, zawieszania obowiązku rozliczania, wymogów dotyczących zgłaszania, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego, rejestracji repozytoriów transakcji i nadzoru nad nimi, a także wymogów dotyczących repozytoriów transakcji (Dz.U. L 141 z 28.5.2019, s. 42).

- (12) Zalecenia A i D mają na celu zapewnienie, by nagłe i znaczące (a zatem procykliczne) zmiany i zjawiska nagłych spadków (ang. „cliff effects”) w odniesieniu do początkowych depozytów zabezpieczających (w tym dodatkowych depozytów zabezpieczających) i zabezpieczeń były ograniczone: (i) przez CCP wobec ich członków rozliczających; (ii) przez członków rozliczających wobec ich klientów; oraz (iii) w sferze stosunków dwustronnych, w przypadku gdy wynikają one z mechanicznego polegania na ratingach kredytowych i ewentualnie z procyklicznej wewnętrznej metodologii punktowej oceny kredytowej. Planowanie płynności powinno być przewidywalne i podlegać zarządzaniu w najszerszym możliwym zakresie poprzez ograniczanie nieoczekiwanych i opiewających na wysokie kwoty wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego. Zapewnienie racjonalnych i możliwych do wyegzekwowania terminów powiadamiania o zmianach w protokołach dotyczących depozytów zabezpieczających i redukcji wartości w wycenie pozwoliłyby uczestnikom rynku dostosować się do nich w uporządkowany sposób.
- (13) Zalecenie B ma na celu zapewnienie, aby CCP uwzględniali w swoich testach warunków skrajnych wszystkie zdarzenia mogące prowadzić do niedoborów płynności, oraz zachęcenie ich do lepszego zarządzania w zakresie polegania na dostawcach usług wsparcia płynności. Poprawi to ogólną odporność rynku, biorąc pod uwagę dużą koncentracja i wzajemne powiązania między CCP i ich dostawcami usług wsparcia płynności oraz fakt, że ostrożne zarządzanie płynnością na poziomie poszczególnych CCP w tym zakresie poprawiłoby zarządzanie ryzykiem z perspektywy systemowej i makroostrożnościowej.
- (14) Zalecenie C ma na celu zapewnienie, aby CCP, zachowując odporność finansową, ograniczyli asymetrię w zakresie płatności zmiennych depozytów zabezpieczających pobieranych w ciągu dnia oraz aby opracowali oni zasady i harmonogramy dotyczące depozytu zabezpieczającego w celu zapewnienia ich przewidywalności i uniknięcia nadmiernych ograniczeń płynności dla członków rozliczających, które mogłyby prowadzić do przypadków niewykonania zobowiązania.
- (15) Niniejsze zalecenie nie narusza kompetencji banków centralnych Unii w zakresie polityki pieniężnej.
- (16) Zalecenia ERRS są publikowane po poinformowaniu ich adresatów oraz po poinformowaniu Rady Unii Europejskiej o takim zamiarze przez Radę Generalną i umożliwieniu Radzie zjęcia stanowiska w tym zakresie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

SEKCJA 1

ZALECENIA

Zalecenie A – Ograniczenie zjawiska nagłych spadków („cliff effects”) w odniesieniu do zapotrzebowania na zabezpieczenie

1. Zaleca się dążenie przez właściwe organy do zapewnienia, by CCP analizowali skuteczność swoich polityk wymaganych na mocy art. 28 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 153/2013 w okresach występowania warunków skrajnych i informowali właściwy organ o swoich ustaleniach.
2. Zaleca się dążenie przez właściwe organy do zapewnienia, aby, biorąc pod uwagę wyniki analiz przeprowadzonych zgodnie z zaleceniem A(1), w zakresie dozwolonym przez prawo oraz w sposób spójny z potrzebą zapewnienia odporności finansowej CCP:
 - (i) modele i parametry CCP w zakresie ustalania wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego oraz polityki i procedury CCP dotyczące przyjmowania i wyceny zabezpieczenia oraz wyznaczania ostrożnego wskaźnika redukcji wartości zabezpieczenia nie prowadziły niepotrzebnie i w sposób nadmierny do nagłych i istotnych zmian skutkujących wystąpieniem zjawiska nagłych spadków w odniesieniu do początkowych depozytów zabezpieczających, w tym dodatkowych depozytów zabezpieczających, oraz zabezpieczeń. CCP powinni zapewnić, aby ich modele, parametry, zasady i procedury:
 - a) wykorzystywały szczegółową skalę na potrzeby wewnętrznych modeli punktowej oceny kredytowej i opierały się na podejściu progresywnym, prowadzącym do zmian w wymogach dotyczących depozytu zabezpieczającego, w tym dodatkowego depozytu zabezpieczającego, oraz ustaleniach dotyczących zabezpieczeń, bez nadmiernego opóźnienia odzwierciedlenia tych obniżen w ich ogólnych praktykach zarządzania ryzykiem;
 - b) opierały się na kompleksowym podejściu do ograniczenia cech procyklicznych zgodnie z wymogami regulacyjnymi dotyczącymi procykliczności, o których mowa w art. 41 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w szczególności w przypadku obniżenia ratingu kredytowego.
 - (ii) Z zastrzeżeniem art. 49 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 CCP informują właściwe organy, a właściwe organy informują członków kolegium ustanowionego na mocy art. 18 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, o:
 - a) ograniczeniu zakresu kwalifikowanego zabezpieczenia;

- b) wprowadzeniu istotnych zmian w zakresie redukcji wartości zabezpieczenia;
- c) istotnym obniżeniu limitów koncentracji stosowanych zgodnie z art. 42 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 153/2013.

W zakresie, w jakim nie koliduje to z terminowym wdrażaniem decyzji dotyczących zarządzania ryzykiem, informacje te powinny być przekazywane z odpowiednim wyprzedzeniem przed ich wdrożeniem.

3. Zaleca się, aby – w zakresie dozwolonym przez prawo – odpowiednie właściwe organy członków rozliczających współpracowały z członkami rozliczającymi w kontekście bieżącego nadzoru w celu zapewnienia, aby stosowanie przez członków rozliczających procedur zarządzania ryzykiem przy świadczeniu usług rozliczeniowych na rzecz ich klientów nie prowadziło do nagłych i istotnych zmian oraz zjawiska nagłych spadków w odniesieniu do wezwań do wniesienia depozytu zabezpieczającego oraz jego pobierania, chyba że takie nagłe i istotne zmiany oraz zjawisko nagłych spadków będą nieuniknionym skutkiem zdarzeń rynkowych, nie prowadziło do stosowania praktyk dotyczących zabezpieczeń w przypadku obniżenia ratingów kredytowych, nie obniżało w istotny sposób skuteczności praktyk zarządzania ryzykiem przyjętych przez członków rozliczających ani nie wpływało na ich odporność.
4. Zaleca się, aby w zakresie dozwolonym przez prawo odpowiednie właściwe organy kontrahentów finansowych i kontrahentów niefinansowych, którzy zawierają nierozliczane centralnie kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym i transakcje finansowane z użyciem papierów wartościowych, dążyły do zapewnienia, aby ich procedury zarządzania ryzykiem nie powodowały, w przypadku obniżenia ratingów kredytowych, nagłych i istotnych zmian ani zjawiska nagłych spadków w odniesieniu do wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego i jego pobierania oraz w odniesieniu do praktyk w zakresie zabezpieczeń. Można to osiągnąć na przykład poprzez zachęcanie kontrahentów do:
 - (i) stosowania w ramach ich ogólnych praktyk zarządzania ryzykiem progresywnej i szczegółowej skali przy wdrażaniu obniżenia ratingów kredytowych;
 - (ii) utrzymywania kompleksowego podejścia do ograniczania cech procyklicznych zgodnie z wymogami regulacyjnymi określonymi w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w szczególności w odniesieniu do obniżenia ratingów.

Zalecenie B – Scenariusz warunków skrajnych dotyczący oceny przyszłych potrzeb w zakresie płynności

1. Zaleca się, aby Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) dokonał przeglądu projektu standardów technicznych⁽⁶⁾ opracowanego na podstawie art. 44 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w szczególności art. 32 ust. 4 tego projektu, w celu uwzględnienia przepisów, które zobowiązują CCP do uwzględnienia w ich scenariuszach warunków skrajnych, zgodnie z art. 44 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, niewykonania zobowiązania przez dowolne dwa podmioty świadczące usługi na rzecz CCP, niewykonania zobowiązania, przez które mogłyby w istotny sposób wpłynąć na poziom płynności CCP.
2. Do czasu podjęcia przez ESMA działań mających na celu zastosowanie się do zalecenia B(1) i ewentualnego uchwalenia odpowiednich unijnych aktów prawnych zaleca się, aby właściwe organy, w zakresie dozwolonym przez prawo, dążyły do zapewnienia, by scenariusze warunków skrajnych, o których mowa w art. 44 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, uwzględniały niewykonanie zobowiązania przez dowolne dwa podmioty świadczące usługi na rzecz CCP, niewykonanie zobowiązania, przez które mogłyby w istotny sposób wpłynąć na poziom płynności CCP; podmioty takie mogą obejmować dostawców usług płynności, dostawców usług rozrachunku lub innych usługodawców, niewykonanie zobowiązania przez których mogłyby mieć wpływ na poziom płynności CCP.
3. Zaleca się, aby właściwe organy, w zakresie dozwolonym przez prawo, dążyły do zapewnienia, by po wejściu w życie odpowiednich unijnych aktów prawnych działania naprawcze CCP ukierunkowane na wyeliminowanie braków w zasobach dostępnych na pokrycie potrzeb w zakresie płynności, które zidentyfikowano w wyniku zastosowania dodatkowych scenariuszy warunków skrajnych, o których mowa w zaleceniu B(2) lub w zaleceniu B(1), nie wiązały się, w razie ich powzięcia w okresach napiętej sytuacji na rynku, z dodatkowym obciążeniem dla członków rozliczających. W tym celu właściwe organy powinny dopilnować, aby CCP poszukiwali dodatkowej płynności z alternatywnych źródeł rynkowych.
4. Zaleca się, aby ESMA, w zakresie dozwolonym przez prawo, we współpracy z właściwymi organami, współdziałał z CCP oraz – w miarę możliwości – z odpowiednimi organami w państwach trzecich w celu przeprowadzenia skoordynowanych testów warunków skrajnych w zakresie płynności, uwzględniających również niewykonanie zobowiązania przez dowolne dwa podmioty, o których mowa w zaleceniach B(1) i B(2).

⁽⁶⁾ Projekt standardów technicznych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, CCP i repozytoriów transakcji (ESMA/2012/600).

Zalecenie C – Minimalizowanie ograniczeń płynności związanych z pobieraniem depozytów zabezpieczających

1. Zaleca się, aby właściwe organy dążyły do zapewnienia – w zakresie dozwolonym przez prawo, zgodnie z odpowiednimi praktykami CCP dotyczącymi zarządzania ryzykiem i w sposób niewpływający niekorzystnie na odporność finansową CCP – aby CCP, wystosowując wezwania do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego i pobierając go w celu ograniczenia swojej ekspozycji kredytowej, starały się uniknąć tworzenia niepotrzebnych ograniczeń płynności dla członków rozliczających, w tym poprzez zapewnienie, aby:
 - (i) w odniesieniu do depozytów zabezpieczających będących przedmiotem wezwania i pobieranych na podstawie notowań śróddziennych oraz w stopniu, w jakim jest to możliwe pod względem operacyjnym i prawnym, CCP identyfikowali odrębnie:
 - a) depozyt zabezpieczający pokrywający potencjalne ekspozycje, w tym ekspozycje wynikające z pozycji zawartych i przedłużonych w danym dniu;
 - b) depozyt zabezpieczający pokrywający ekspozycje powstałe w wyniku zmian rynkowych w tym dniu, w przypadku którego CCP powinien rozważyć pobranie i zwrot depozytu zabezpieczającego w tym samym dniu;
 - (ii) w przypadku zapewnienia przez członka rozliczającego zabezpieczenia w postaci początkowego depozytu zabezpieczającego w wysokości przekraczającej zabezpieczenie wymagane do pokrycia ryzyka wynikającego z pozycji zarejestrowanych na rachunku, w tym pozycji przedłużonych w ciągu dnia oraz zwiększonych ekspozycji powstałych w ciągu dnia, CCP, jeżeli jest to możliwe z operacyjnego punktu widzenia, przed pobraniem dodatkowego zabezpieczenia w pierwszej kolejności zapewniają wykorzystanie nadwyżki zabezpieczenia, chyba że członek rozliczający dobrowolnie wnieśli dodatkowy depozyt zabezpieczający. Proces ten powinien przebiegać w sposób przewidywalny, przejrzysty i zaplanowany;
 - (iii) CCP zapewniają, aby proces pobierania początkowych i zmiennych depozytów zabezpieczających nie skutkowało nadmiernymi ograniczeniami operacyjnymi dla członka rozliczającego mogącymi stanowić dodatkowe ryzyko utraty płynności.
2. Zaleca się, aby odpowiednie właściwe organy członków rozliczających monitorowały oraz – w razie konieczności i gdy jest to zgodne z prawem, odpowiednimi praktykami dotyczącymi zarządzania ryzykiem oraz gdy nie wpływa to niekorzystnie na odporność finansową – współpracowały z członkami rozliczającymi w kontekście bieżącego nadzoru, tak aby członkowie rozliczający, w sytuacji wystosowania przez nich wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego oraz pobrania początkowego i zmiennego depozytu zabezpieczającego od ich klientów, w tym kontrahentów finansowych i kontrahentów niefinansowych, w celu ograniczenia ich ekspozycji kredytowych, dążyli do uniknięcia niepotrzebnych ograniczeń w zakresie płynności dla swoich klientów. Można to osiągnąć na przykład poprzez zapewnienie, aby:
 - (i) w przypadku zapewnienia przez klienta początkowego depozytu zabezpieczającego wystarczającego do pokrycia ryzyka wynikającego z pozycji zarejestrowanych u członka rozliczającego, w tym pozycji przedłużonych w ciągu dnia oraz zwiększonych ekspozycji powstałych w ciągu dnia, członkowie rozliczający, przed pobraniem dodatkowego zabezpieczenia, w pierwszej kolejności wykorzystywali nadwyżkę zabezpieczenia w postaci depozytu początkowego, chyba że klient dobrowolnie wnieśli dodatkowy depozyt zabezpieczający;
 - (ii) członkowie rozliczający zapewniali, aby proces pobierania początkowych i zmiennych depozytów zabezpieczających nie skutkowało dla klientów nadmiernymi ograniczeniami operacyjnymi mogącymi stwarzać dodatkowe ryzyko utraty płynności.

Zalecenie D – Ograniczenie procykliczności w odniesieniu do świadczenia usług rozliczeniowych na rzecz klientów oraz transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych

1. Zaleca się, aby odpowiednie właściwe organy przyczyniały się do nadawania kierunku rozmowom na szczeblu międzynarodowym poprzez aktywność, gdy to możliwe, na forach międzynarodowych i w organach standaryzacyjnych, w celu złagodzenia procykliczności w zakresie praktyk dotyczących depozytu zabezpieczającego i redukcji wartości zabezpieczenia w ramach świadczenia na rzecz klientów usług związanych z instrumentami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu na giełdzie i poza rynkiem regulowanym, jak również transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych, niezależnie od tego, czy są rozliczane centralnie, czy nie. Celem tych rozmów powinno być opracowanie globalnych standardów określających minimalne wymogi dotyczące ograniczania procykliczności w kontekście świadczenia tych usług.
2. W przypadku ustalenia takich globalnych standardów zaleca się, aby Komisja Europejska rozważyła wyjście z inicjatywą nadania im mocy prawnej w ramach prawodawstwa unijnego.

SEKCJA 2

IMPLEMENTACJA

1. Definicje

1. Na potrzeby niniejszego zalecenia stosuje się następujące definicje:

- a) „właściwy organ” – organ wyznaczony przez państwo członkowskie zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- b) „CCP” ma znaczenie nadane w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- c) „rozliczanie” ma znaczenie nadane w art. 2 pkt 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- d) „członek rozliczający” ma znaczenie nadane w art. 2 pkt 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- e) „instrument pochodny” lub „kontrakt pochodny” mają znaczenie nadane w art. 2 pkt 5 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- f) „odpowiedni właściwy organ” – właściwy organ, o którym mowa w aktach prawnych wymienionych w art. 2 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, i właściwy organ wyznaczony przez państwo członkowskie na podstawie i na potrzeby art. 10 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- g) „kontrahent finansowy” ma znaczenie nadane w art. 2 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- h) „kontrahent niefinansowy” ma znaczenie nadane w art. 2 pkt 9 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- i) „klient” ma znaczenie nadane w art. 2 pkt 15 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

2. Kryterium implementacji

Podczas implementacji niniejszego zalecenia powinna zostać zachowana zasada proporcjonalności, przy uwzględnieniu celu i treści każdego z zaleceń.

3. Terminy informowania o realizacji zaleceń

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 adresaci są zobowiązani poinformować Parlament Europejski, Radę, Komisję i ERRS o działaniach podjętych w odpowiedzi na niniejsze zalecenie lub przedstawić odpowiednie uzasadnienie w przypadku braku działania. Informacje powinny być przesyłane zgodnie z poniższymi terminami.

1. Zalecenie A

- a) Wymaga się, aby właściwe organy przedłożyły Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i ERRS formularz zawarty w załączniku I dotyczący implementacji zaleceń A(1) i A(2) do dnia 30 listopada 2020 r.
- b) Wymaga się, aby odpowiednie właściwe organy przekazały Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i ERRS formularz zawarty w załączniku I dotyczący implementacji zaleceń A(3) i A(4) do dnia 30 listopada 2020 r.

2. Zalecenie B

- a) Wymaga się, aby ESMA przekazał Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i ERRS formularz zawarty w załączniku I dotyczący implementacji zalecenia B(1) do dnia 31 grudnia 2021 r.
- b) Wymaga się, aby właściwe organy przekazały Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i ERRS formularz zawarty w załączniku I dotyczący implementacji zaleceń B(2), B(3) i B(4) do dnia 30 listopada 2020 r.

3. Zalecenie C

- a) Wymaga się, aby właściwe organy przekazały Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i ERRS formularz zawarty w załączniku I dotyczący implementacji zalecenia C(1) do dnia 30 listopada 2020 r.
- b) Wymaga się, aby odpowiednie właściwe organy członków rozliczających przekazały Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i ERRS formularz zawarty w załączniku I dotyczący implementacji zalecenia C(2) do dnia 30 listopada 2020 r.

4. Zalecenie D

- a) Wymaga się, aby właściwe organy i odpowiednie właściwe organy przekazały Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i ERRS formularz zawarty w załączniku I dotyczący implementacji zalecenia D(1) do dnia 31 grudnia 2021 r.
- b) Wymaga się, aby Komisja przekazała Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i ERRS formularz zawarty w załączniku I dotyczący implementacji zalecenia D(2) do dnia 31 grudnia 2022 r.

4. Monitorowanie i ocena

1. Rada Generalna ocenia działania adresatów i przedstawiane przez nich uzasadnienia oraz, w razie potrzeby, może stwierdzić nieodpowiednie zastosowanie się do niniejszego zalecenia lub brak odpowiedniego uzasadnienia niepodjęcia działań.
2. Metodologii określonej w podręczniku dotyczącym oceny zgodności z zaleceniami ERRS (*Handbook on the assessment of compliance with ESRB recommendations*) ⁽⁷⁾, która opisuje procedurę oceny zgodności z zaleceniami ERRS, nie stosuje się.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 25 maja 2020 r.

W imieniu Rady Generalnej ERRS
Francesco MAZZAFERRO
Szef Sekretariatu ERRS

⁽⁷⁾ Handbook on the assessment of compliance with ESRB recommendations z kwietnia 2016 r., dostępny w języku angielskim pod adresem: https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/recommendations/160502_handbook.en.pdf.

ZAŁĄCZNIK I

Informacja o działaniach podjętych w odpowiedzi na niniejsze zalecenie

1. Informacje o adresacie

Zalecenie	
Kraj adresata	
Instytucja	
Nazwa i dane kontaktowe respondenta	
Data przekazania informacji	

2. Informacja o działaniach

Zalecenie	Czy Państwa instytucja zastosowała się do zalecenia? (Tak/nie/nie dotyczy)	Opis działań podjętych w celu zastosowania się do zalecenia	Uzasadnienie częściowego zastosowania się lub braku zastosowania się do zalecenia
Zalecenie A(1)			
Zalecenie A(2)			
Zalecenie A(3)			
Zalecenie A(4)			
Zalecenie B(1)			
Zalecenie B(2)			
Zalecenie B(3)			
Zalecenie B(4)			
Zalecenie C(1)			
Zalecenie C(2)			
Zalecenie D(1)			
Zalecenie D(2)			

3. Uwagi

- Niniejszy formularz służy do przekazywania informacji wymaganych na mocy art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010.
- Adresaci przekazują wypełnione formularze ERRS za pośrednictwem jej sekretariatu – elektronicznie w odpowiednim folderze w systemie DARWIN lub pocztą elektroniczną na adres notifications@esrb.europa.eu. Sekretariat ERRS zapewnia zbiorcze przekazanie informacji Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.
- W przypadku gdy zalecenie nie ma zastosowania, w polu „Czy Państwa instytucja zastosowała się do zalecenia?” należy wpisać „nie dotyczy”.

4. Adresaci przekazują wszelkie istotne informacje i dokumenty dotyczące wdrożenia zaleceń, w tym informacje o rodzaju i czasie podjętych działań.
 5. Jeżeli adresat zastosował się do zalecenia jedynie częściowo, powinien przedstawić pełne wyjaśnienie zakresu niezgodności i inne szczegółowe informacje na temat częściowej zgodności. Wyjaśnienie takie powinno wyraźnie wskazywać odpowiednie części zalecenia, do których adresat nie zastosował się.
-